

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii**

(Sprawa C-144/08) <sup>(1)</sup>

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 83/182/EWG — Zwolnienia od podatku — Czasowy przywóz pojazdów — Miejsce stałego pobytu)**

(2009/C 180/27)

Język postępowania: fiński

### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: I. Koskinen i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (Przedstawiciel: A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnik)

### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego (Dz.U. 1983 L 105, s. 59) — Niekompletna definicja zwykłego miejsca zamieszkania dla celów ustalenia ewentualnego prawa do zwolnienia

### Sentencja

- 1) Używając niepełnej definicji miejsca stałego pobytu dla celów określenia ewentualnych praw do zwolnienia od podatku w przypadku czasowego przywozu pojazdów, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego.
- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Niderlandy) — X (C-155/08), E. H. A. Passenheim-van Schoot (C-157/08) przeciwko Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawy połączone C-155/08 i C-157/08) <sup>(1)</sup>

**(Swobodne świadczenie usług — Swobodny przepływ kapitału — Podatek od majątku — Podatek dochodowy — Aktywa pochodzące z oszczędności posiadanych w innym państwie członkowskim niż państwo zamieszkania — Brak deklaracji — Termin na ustalenie zobowiązania podatkowego — Przedłużenie terminu na ustalenie zobowiązania podatkowego w przypadku aktywów posiadanych poza państwem członkowskim zamieszkania — Dyrektywa 77/799/EWG — Wzajemna pomoc właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich — Tajemnica bankowa)**

(2009/C 180/28)

Język postępowania: niderlandzki

### Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X (C-155/08), E. H. A. Passenheim-van Schoot (C-157/08)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretacja art. 49 WE i art. 56 WE — Opodatkowanie przez państwo członkowskie dochodów (z kapitałów) rezydenta pochodzących z przedsiębiorstwa z siedzibą w innym państwie członkowskim — Brak deklaracji w państwie członkowskim miejsca zamieszkania — Przepisy krajowe przewidujące termin dwunastu lat na wydanie decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego w odniesieniu do dochodów pochodzących z innego państwa członkowskiego, a pięciu lat w odniesieniu do przychodów krajowych — Grzywna proporcjonalna — Znaczenie obowiązywania tajemnicy bankowej w państwie członkowskim pochodzenia dochodów

### Sentencja

- 1) Artykuły 49 WE i 56 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie, by, w przypadku gdy istnienie aktywów pochodzących z oszczędności i przychodów uzyskiwanych z tych aktywów zostało zatajone przed organami podatkowymi państwa członkowskiego, a organy te nie mają żadnej wskazówki co do ich istnienia pozwalającej im na wszczęcie postępowania, wspomniane państwo członkowskie stosowało dłuższy termin na ustalenie zobowiązania podatkowego w odniesieniu do aktywów posiadanych w innym państwie członkowskim niż w odniesieniu do aktywów posiadanych w tym pierwszym państwie. Okoliczność, że to inne państwo członkowskie stosuje tajemnicę bankową, nie ma w tym zakresie znaczenia.

2) Artykuły 49 WE i 56 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie, by w przypadku stosowania przez państwo członkowskie dłuższego terminu na ustalenie zobowiązania podatkowego w odniesieniu do aktywów posiadanych w innym państwie członkowskim niż w odniesieniu do aktywów posiadanych w tym pierwszym państwie członkowskim, jeżeli aktywa te, jak i przychody z nich uzyskane, zostały zatajone przed organami podatkowymi tego pierwszego państwa, a organy te nie posiadały żadnej wskazówki co do ich istnienia pozwalającej na wszczęcie postępowania, grzywna nakładana z tytułu zatajenia aktywów była obliczana proporcjonalnie do kwoty ustalonego zobowiązania podatkowego i z uwzględnieniem tego dłuższego terminu.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 158 z 21.6.2008.  
Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Trieste, Włochy) — Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Trieste przeciwko Pometon SpA**

(Sprawa C-158/08) <sup>(1)</sup>

*(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Ochrona przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Ochrona interesów finansowych Wspólnot Europejskich — Przekształcenie w ramach procedury uszlachetniania czynnego — Praktyka będąca naruszeniem prawa)*

(2009/C 180/29)

Język postępowania: włoski

**Sąd krajowy**

Commissione Tributaria Regionale di Trieste

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Trieste

Strona pozwana: Pometon SpA

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione Tributaria Regionale di Trieste — Wykładnia art. 114, 117 lit. c), 202, 204, 212 oraz 240 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1992 L 302, s. 1) oraz art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1) — Przywóz na obszar celny Wspólnoty nieobrobionego magnezu pochodzącego z Chin — Przywóz dokonywany za pośrednictwem spółki mającej siedzibę w państwie trzecim, nie objętym środkami antydumpingowymi — Obróbka magnezu w ramach procedury uszlachetniania czynnego przez spółkę mającą siedzibę w państwie członkow-

skim, powiązaną ze spółką z państwa trzeciego — Powrotny wywóz w postaci produktów kompensacyjnych do rzeczonoego państwa trzeciego bez zastosowania należności celnych przywózowych — Natychmiastowa sprzedaż produktu przez spółkę z państwa trzeciego, spółce z państwa członkowskiego, która dokonała przetworzenia

**Sentencja**

1) Artykuł 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej nie ma zastosowania w przypadku niewydania przez Radę Unii Europejskiej, na wniosek Komisji Wspólnot Europejskich, decyzji w sprawie rozszerzenia zastosowania ceł antydumpingowych w ten sposób, aby objęły one przywóz produktów podobnych lub ich części z państw trzecich.

2) Do działalności polegającej na ograniczeniu się do przewozu towaru przez granicę, po jego przekształceniu w produkt niepodlegający cłu antydumpingowemu, któremu nie towarzyszy rzeczywisty zamiar powrotnego wywozu tego towaru, i na mającym miejsce po krótkim czasie powrotnym przywozie, nie można w sposób zgodny z prawem stosować procedury uszlachetniania czynnego. Importer, który w sposób niezgodny z prawem stosuje procedurę uszlachetniania i korzysta z niej, zobowiązany jest uiścić cło za dane produkty, niezależnie od sankcji administracyjnych, cywilno- i karnoprawnych przewidzianych w przepisach prawa krajowego. Do właściwego sądu krajowego należy ustalenie, czy działalność będąca przedmiotem sprawy przed sądem krajowym powinna zostać uznana za naruszenie prawa wspólnotowego.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 158 z 21.06.2008.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — H.J. Nijemeisland przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Sprawa C-170/08) <sup>(1)</sup>

*(Wspólna polityka rolna — Wołowina i cielęcina — Rozporządzenie (WE) nr 795/2004 — Artykuł 3a — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych systemów pomocy — Płatność jednolita — Ustalenie kwoty referencyjnej — Zmniejszenia i wykluczenia)*

(2009/C 180/30)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd krajowy**

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: H.J. Nijemeisland

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit